Päike- ja Ku-Warjutamissest.

Ehk kui sel aastal Päike 4 kord saab ku läbbi warjutud, siski ei polle ennam kui üks kord meie maal nähtaw, ja se sünnib 15 päwal wina-kuus, hakkatus on louna kello 11, se surem warjutaminne on kello 12, ning kello 1 paistab Päike jälle selgeste.

Se ku saab 2 kord warjutud, esmalt 6 päwal Jücri-Kuus, agga meie jures ei polle ennam kui se löppetus homiko kello pool Kahheksa nähha.

Se teine on ni suur et Ku saab ülleültse warjutud, ja se sünnib 30 päwal mihklikuus, essimenne hakkatus on pärrast louna kello 5, kello 7 ja kolm werendel on se surem warjutaminne ja kello 9 se ots.

wa jure sada, ennast jökke heitsid ja hulgaliste ärrauppusid. Et neid pissut ei olle olnud, kes nenda wees ollid hukka sanud, se olli neist mütsidest tunda, mis öiete roh-

rohkeste wee peäl uiusid. Siis meie söamehhed läksid sagi kallale, mis linna ja leri sees olli, ja wötsid keik puhhas ärra, mis nemmad agga leidsid, sest, et nemmad ei tahtnud sinna jäda. Kolm tuhhat Turkid ööldakse sel puhhul mahha lödud ja ärra uppund ollewad, ja liggi nelli sadda wangi woetud. Römoga läksid meie wenne-mehhed Pukaresti linna taggasi, ja se linna rahwas tulli sure römo kissendamissega nende wasto, ja töi neid linna wärrawatte sisse, mis nende auuks ollid illusaks tehtud. Nende meel olli wägga hea et nemmad Turki rahwa ikke alt, mis nemmad nüüd jo peäle sadda aasta ollid kannud, piddid lahti peäsma ja et need kes nendega ühhes uskus olled nende ülle piddid wallitsema. Sepärrast tullid nende üllemad meie Kinrali palwele, et nemmad ennast woiksid meie Keisri Praua wallitsusse alla heita ja otse kui

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1772, lk. 13